
JOSEPH DAVIDOVITS

Autor:

Data de publicació: 12-10-2012

Joseph Davidovits (París, 23 de març de 1935) és un científic francès, doctor en ciències i professor universitari, inventor del concepte de geopolímer i de la química de la geopolimerització. És o ha estat membre actiu de les següents societats científiques internacionals: American Chemical Society, American Ceramic Society, American Concrete Institute, New York Academy of Sciences.

Especialista en formigó romà, també és un amant de la història egípcia i és autor d'assajos en què desenvolupa hipòtesis sobre la construcció de les piràmides d'Egipte en pedra reaglomerada o sobre l'origen dels israelites.

Formation Vidéo: Géopolymère pour les débutants – Institut Géopolymère

Biografia

Naixement

23 de març de 1935 (88 anys)

Nacionalitat

Francesa

Formació

Universitat Johannes-Gutenberg de Magúncia

Activitat

Químic

[editar](#) - [editar codi](#) - [editar Wikidata](#)

Joseph Davidovits (París, 23 de març de 1935) és un científic francès, doctor en ciències i professor universitari, inventor del concepte de geopolímer i de la química de la geopolimerització. És o ha estat membre actiu de les següents societats científiques internacionals: American Chemical Society, American Ceramic Society, American Concrete Institute, New York Academy of Sciences.

Especialista en formigó romà, també és un amant de la història egípcia i és autor d'assajos en què desenvolupa hipòtesis sobre la construcció de les piràmides d'Egipte en pedra reaglomerada o sobre l'origen dels israelites.

Resum

Ruta

El 1958, Joseph Davidovits es va graduar com a enginyer en enginyeria química a l'École nationale supérieure de chimie de Rennes, França. El 1960, va rebre un doctorat en química macromolecular de la Universitat de Magúncia, Alemanya. Entre 1962 i 1972 va estudiar polímers orgànics per a la indústria tèxtil a França.

El 1964 va rebre el premi anual de la Societat Química Tèxtil pel seu treball sobre polímers orgànics lineals. El 1972, després de diversos incendis catastròfics el 1970 a França amb plàstics orgànics inflamables, va decidir investigar nous materials resistents a la calor. Va fundar l'empresa d'investigació privada francesa Cordi (SA) (més tard anomenada Cordi-Géopolymere SARL), una empresa familiar. Totes les publicacions relacionades amb la investigació des de 1972 fins a 1979 sobre química sòlida d'aluminosilicat estan relacionades amb la literatura de patents.

El 1979 va crear el concepte de geopolímer amb la fundació de l'organització sense ànim de lucre Institut Géopolymere¹. El mateix any, va presentar dues teories per al Segon Congrés Internacional d'Egiptologia, organitzat pel CNRS a Grenoble; un sobre la fabricació d'objectes de pedra artificial (atuals de pedra dura) pels antics egipcis, l'altre sobre l'encarnació de Déu en la construcció de pedra de les piràmides d'Egipte. La teoria de Davidovits va ser presa seriosament pel professor Hobbs del MIT de Boston, que va intentar, amb l'ajuda d'alguns empleats, reconstruir una piràmide d'acord amb les dades del químic francès.

El 1983, va ser nomenat professor assistent de química a la Universitat de Barry, Miami, Florida, on va fundar l'Institut de Ciències Aplicades Arqueològiques (IAPAS) per estudiar la tecnologia útil antiga i avançar en la claredat de la història antiga.

Entre 1983 i 1989, en col·laboració amb Lone Star Industries, es va desenvolupar un ciment geopolímer anomenat PYRAMENT i barreges de ciment associades. El 1994, va ser guardonat amb el premi Gold Ribbon Award per l'Associació Nacional per a la Ciència, la Tecnologia i la Societat (NAST) i la Federació de Societats de Materials².

Entre 1994 i 1997 va ser coordinador científic del programa europeu de recerca industrial GEOCISTEM, finançat per la Unió Europea, dedicat al desenvolupament d'aquests nous ciments geopolímers per a la inertització de residus perillosos i radioactius i la restauració de llocs greument contaminats, particularment a Europa de l'Est.

Entre 1995 i 2000, va ser coordinador científic del projecte GEO-COMPOSITES finançat per la Federal Aviation Administration (FAA) (en col·laboració amb Rutgers, State University of New Jersey).

El 1999 va ser nomenat professor honorari de la Universitat d'Arquitectura de Xi'an, Xina.

Actualment és president de l'Institut de Geopolímers, president de la conferència anual del Camp de Geopolímers i membre actiu de diverses societats científiques, entre elles: American Chemical Society, American Ceramic Society, American Concrete Institute, New York Academy of Sciences i l'Associació Internacional d'Egiptòlegs³.

Hipòtesis arqueològiques

Especialista en formigó romà, Davidovits és també un amant de la història egípcia i és autor d'assajos en què desenvolupa hipòtesis sobre la construcció de les piràmides d'Egipte en pedra reaglomerada o sobre els orígens dels israelites.

Hipòtesi sobre la construcció de piràmides egípcies que contenen pedres colades

Segons Joseph Davidovits, la pedra calcària argilosa, present naturalment al lloc de construcció, es va desintegrar a l'aigua i després es va barrejar amb un aglutinant format principalment per natró i calç. Aquesta barreja, abocada en motlles in situ, s'hauria solidificat per formar una pedra reaglomerada, tan forta com una pedra natural^{4,5}. Aquesta teoria és discutida per la comunitat científica.

Així, en un article publicat el 1992, Robert Louis Folk i Donald Harvey Campbell argumenten que la hipòtesi de Davidovits és incompatible amb l'anàlisi geològica dels blocs piramidals. Segons ells, les dimensions i formes dels blocs probablement no són el producte de la fosa en motlles de fusta, i alguns blocs mostren marques d'extracció⁶.

Supòsits històrics

En el seu llibre *La Bíblia tenia raó*, argumenta que els egipcis Amenofis i Josep del Gènesi són una mateixa persona. Joseph Davidovits és ateu i llegeix la Bíblia com un llibre d'història. Havia demanat al seu pare, fill d'un rabí, que li llegís en hebreu els passatges de la Bíblia sobre el fill de Jacob. Llegida al revés, el seu nom s'escriu Amenhotep, fill d'Hapu.

Després va descobrir l'obra d'Alexandre Varille i Clément Robichon, dos egiptòlegs francesos que, el 1935, havien redescobert les ruïnes del temple mortuori d'Amenofis i més particularment el nom d'Amenophis fill d'Hapou, escrit al revés en jeroglífic en un fresc del santuari, tal com es transcriu a la Bíblia. En el seu llibre *La història oblidada dels hebreus*, publicat el 2023, traça un paral·lelisme entre els relats bíblics i els egipcis.

Epigrafia egípcia

Qüestiona l'estela de la victòria del faraó Merenptah⁷

Publicacions

Les piràmides: un enigma resolt, amb Margie Morris, Hippocrene Books, Nova York, 1988 (ISBN 0-87052-559-X).

Van construir les piràmides, Jean-Cyrille Godefroy Edicions, 2002 (ISBN 2-86553-157-0).

La nova història de les piràmides d'Egipte, ed. Jean-Cyrille Godefroy, 2004 (ISBN 2-86553-175-9).

La Bíblia tenia raó, volum 1, *L'arqueologia revela l'existència dels hebreus a Egipte*, ed. Jean-Cyrille Godefroy, 2005 (ISBN 2-86553-182-1).

La Bíblia tenia raó, Volum 2, *Seguint les petjades de Moisès i l'Èxode*, ed. Jean-Cyrille Godefroy, 2006 (ISBN 2-86553-190-2).

Geopolymer Chemistry & Applications, ed. Institut Géopolymer, 2008, 2011 (ISBN 9782951482050)

París, Jean-Cyrille Godefroy, 2009, 364 p. (ISBN 286553216X, OCLC 449489987, BNF 42155634)

L'histoire oubliée des Juivex, París, Éditions Dervy, 2023, 300 p. (ISBN 9791024217482, OCLC 1377016919, BNF 47238886, SUDOC 269333290)

Premis i distincions

Distinció

Orde Nacional del Mèrit⁸

Premis Científics Internacionals

26 de setembre de 1994: NASTS Gold Ribbon, atorgada pel National Press Club, Washington DC, EUA, per l'Acadèmia Nacional d'Enginyeria, la Federació de Societats de Materials i l'Associació Nacional per a la Ciència, la Tecnologia i la Societat

4 de novembre de 2005: Membre honorari de l'Observatori Nacional del Soroll de la República Txeca (Narodni Hlukova Observator CR), Praga (República Txeca)

Notes i referències

? <http://www.geopolymer.org> [arxiu]

? Joseph Davidovits, "GEOPOLÍMERS: nous materials polimèrics inorgànics", *Journal of Materials Education*, vol. 16, nos 2,3, 1994, pp. 91-138 (llegir en línia [arxiu])

? «Biografia ampliada» [arxiu]

? Pierre Barthélémy, les piràmides de Gizeh estan fetes de pedra d'enginyeria? [arxiu], *lemonde.fr*, 4 d'octubre de 2002

? Denis Sergent, Piràmide d'hipòtesis sobre el "formigó egipci" [arxiu], la-croix.com, 1er Octubre 2002
? Robert Louis Folk i Donald Harvey Campbell, les piràmides d'Egipte estan construïdes amb blocs de formigó abocat? [arxiu], Journal of Geological Education, Volum 40, 1992 - Número 1
? Joseph Davidovits a Akadem [arxiu]
? «Diari Oficial 10 de novembre de 1998» [arxiu], el www.legifrance.gouv.fr (consultat el 16 d'octubre de 2021)

Vegeu també
articles relacionats

Teoria sobre la construcció de piràmides egípcies basades en pedres colades
Colós de Memnó
Amenhotep, fill d'Hapu

Enllaços externs

Registres d'autoritat:

VIAF
ISNI
BnF (dades)
IdRef
LCCN
Israel
NUKAT
Noruega
Croàcia
República Txeca
Brasil
WorldCat

Lloc web personal de Joseph Davidovits [arxiu]
Web de l'Institut de Geopolímers [arxiu]
Conferència de J. Davidovits sobre l'origen egipci dels hebreus [arxiu]